

ΠΕΜΠΤΗ

1

ΜΑΡΤΙΟΥ 1945

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Αριθμός φύλου 27

Τιμή δραχμές 5

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΛΕΣΒΙΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

Αποφεύγετε τας άντει κλήσεις. Το κράτος, ει- ναι εις θέσιν σήμερα ν' αποδώσιν στον καθένα τὸ δικαίό του.

Αριθ. τηλεφών. 2-11

“Ο,ΤΙ ΠΗ Ο ΛΑΟΣ,” Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ήταν ένα από τα πλέον κτυπητά συνθήματα της «Λαοκρατίας». Όταν τὸ ἤκουες, ἐνοιῶνες τὴν καρδιά σου νὰ φτερουγίσῃ πρὸς ἕνα κόσμο νέον, ἄγνωστο, γιομάτον φῶς καὶ λαμπρότητα.

«Ο,τι πη ὁ λαός!» Δάκρυα ἤρχοντο στὰ μάτια σου, ἀντικρῶντας ἔτσι στὸ σύνθημα αὐτὸ τὴν κυρίαρχο Λαϊκὴ Μεγαλειότητα, εἰς ἄλην τὴν ἔκτασιν τῆς δόξας καὶ τῆς δυνάμεως της.

Ήταν ἡ παραγνωρισμένη Θεότης, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἐκαλούμεθα ὄλοι νὰ γονατίσωμεν ν' ἀνάψωμε τὸ κεράκι μας καὶ νὰ προσευχηθῶμε.

«Κατευθύνθητω ἡ προσευχή μου...»

Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν ἠκούσθη ὅτι ἡ νέα Θεότης ἤρχισεν εἰς ἄλλους νὰ διδῆ τὴν εὐλογίαν της καὶ εἰς ἄλλους κλωσιές.

Μίαν ἡμέραν ἡ Θεότης «ὅ,τι πη ὁ λαός» ἐπρόσταξε νὰ δοθῆ ἄδεια ἐξαγωγῆς λαδιοῦ 1000 ὀκάδων εἰς τὸ «Γραφεῖον Κίνησης».

Τὴν ἴδιαν ἡμέραν, ἡ Θεότης ἠρήνηθ' νὰ δώσῃ διὰ δύο δοχεῖα λαδιοῦ πού ἐζήτησαν ἄλλοι, διὰ νὰ τὰ στείλουν εἰς συγγενεῖς των διαμένοντας στὰς Ἀθήνας!

Μερικοὶ εἶπαν:

— Ἀς λείψουν οἱ μεμφιμορίες καὶ τὰ παράπονα. Ἡ νέα Θεότης ζεῦρει τί κάμει. Εἶναι ὑπεράνω κάθε μικρότητος. Ἄν ἔδωκε ἄδειαν ἐξαγωγῆς στὸ «Γραφεῖο Κίνησης» τὸ ἔκαμε διότι ἀπέβλεψεν εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν τοῦ συνόλου.

Τὸ Γραφεῖον μὲ τὸ λάδι αὐτὸ, θὰ κάμῃ ἀνταλλαγὴν. Θὰ δώσῃ τὸ λάδι καὶ θὰ πάρῃ λάστιχα. Τὰ λάστιχα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ νὰ τεθοῦν εἰς κίνησιν τὰ αὐτοκίνητα. Καὶ τὰ αὐτοκίνητα προορίζονται διὰ τὴν ἐξυπρέτησιν τοῦ λαοῦ... Καὶ στὸ κάτω τῆς γραφῆς: «ὅ,τι πη ὁ λαός»!...

Τὶ ἀπέτεινε ὅμως ἡ ἄδεια τῶν 1000 ὀκάδων; Συντελέσθη ἡ ἀνταλλαγὴ του, ἤλθαν τὰ λάστιχα, ἐκινήθησαν κανονικὰ τὰ αὐτοκίνητα, ὥστε οἱ ταξιδεύοντες νὰ φθάνουν εἰς τὸν προορισμὸν τους, καὶ νὰ μὴ διανυκτερεύουν στὸ ὑπαιθρον. Ὅχι, δὲν ἔγινεν ἡ ἀνταλλαγὴ, διότι ἡ ἄδεια «ἐπαλήθην χερί με χερί εἰς τὸν ἐκ Πειραιῶς ἔμπορον Ἀθανάσιον Παπαδημητρίου καὶ τὸ λάδι ἐξαγοράθη εἰς τὰς 24.245 δραχμὰς 3 μ. μ. εἰς τὸ πειραιαικὸν «Ἁγία Φαεινή» τοῦ πλοιοῦρου Νικολάου Σοφρά...»

Ἐπωλήθη ἡ ἄδεια πρὸς 18 δραχμὰς τὴν ὀκά!... Εἰς πλειοδοσίαν ἡ εὐνοία τῆς Θεότητος. «Χαρέτε μεζάτ». Ὅποιος δώσει τὰ περισσότερα. Τὰ ἔδωκεν ὁ Πειραιώτης ἔμπορος καὶ μετεβίβασθη ἡ εὐνοία σ' αὐτόν... «ὅ,τι πη ὁ λαός!»

Καὶ αὐτὸ ὁ λαὸς τὸ εἶπε; Εἶπε, δηλαδή, νὰ ἐκδοθῆ ἡ ἄδεια, διὰ νὰ μετατραπῆ εἰς χαρτζιλίκι τῶν 10 ἢ 15 σωφῆρ πού συνεκentrῶθησαν εἰς τὸ «Γραφεῖο Κίνησης» δταν πολλὰς δεκάδας συναδέλφων των στὴν ὑπαιθρο παραμένον ἄνεργοι, διότι ὁ κατακτητὴς τοὺς ἐπῆρε τὰ αὐτοκίνητα, τοὺς ἐπῆρε τὰ λάστιχα, τοὺς ἀφήρησε τ' ἀνταλλακτικὰ καὶ τοὺς κατέδικασεν στὴν πείνα καὶ τὴν ἀθλιότητα.

Μὰ τί «Λαϊκὴ Μεγαλειότης» εἶναι αὐτὴ τελοσπάντων ποὺ διατάσσει στοὺς 15 νὰ τρῶνε, καὶ στοὺς 50 νὰ νηστεύουν!

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν, νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὰ δόγματα τῆς «Λαοκρατίας» ἄς ἀπευθύνοντο πρὸς τοὺς Ἱεροφάντας της. Αὐτοὶ κατέχουν «πλάταιά», καὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὰ μυστικὰ της.

Ἡμεῖς, σὺν βέβηλοι πού εἴμαστε, δὲν γνωρίζομεν παρὰ μόνον τοῦτο:

«Ὅτι τὸ παραπάνω — ἡ μεταπώλησις δηλαδή ἄδειας ἐξαγωγῆς ἐλαίου — δὲν εἶναι βέβαια τὸ μοναδικόν δειγμα εὐνοίας τοῦ «Κυρίαρχου Λαοῦ».

Σὰν κι' αὐτὸ θὰ ὑπάρχουν πολλὰ, πάρα πολλὰ πού διὰ τὴν ἔρα παραμένον κρυμμένα μέσα στὰ ἄδυτα τοῦ Ναοῦ τῶν μεμυημένων.

Μίαν ἡμέραν ὅμως — καὶ πλησιάζει, ἔφθασε μάλλον ἡ ἡμέρα αὐτὴ — ὁ ἀποκαλυφθὸν καὶ, θὰ διαπιστωθῆ τότε διὸ ποτέ του δὲν ὑπῆρξε τόσο καλὸ βουλοῦς ἀχθοφόρος ὁ «λαός» ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίοδον, πού τὸν εἶπαν «Μεγαλειότατον» καὶ παρ' ὀλίγον νὰ τὸν ἀφίσουν «εἰς πὸλυτον!»

Διότι — λέγομεν — θέλημά του ἦτο, πού ἐξεδηλώθη μὲ τὴν μαγικήν, τὴν μεγαλόπρεπα ἐπιβλητικὴν φράσιν: «ὅ,τι πη ὁ λαός!»

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 1. — Ἡ στρατιὰ τοῦ Ροκοσόφσκου τείνοσασ εἰς κύκλωσιν τῶν περὶ τὴν Νάντικ Γερμανῶν εὐρισκονται ἐν ὄψει τῆς Βαλτικῆς. 40 γερμανικὰ ἀντιπῆσεις εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀπεκρούσθησαν, ἡ ρωσικὴ προέλασις συνεχίζεται.

Εἰς τὴν Μπρεσλάου οἱ Ρῶσοι κατέλαβαν ἄλλα 12 τετραγώνια, ἐκμηδνίζοντας τοὺς Γερμανοὺς ἀπὸ δρόμου εἰς δρόμον. Κατὰ πηλοφορίας ἐκ Μόσχας οὐδὲν ἴχνος ἀνταρτικῆς δράσεως τῶν Γερμανῶν ἐξεδηλώθη εἰς τὰ μετόπισθεν τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ. Τουναντίον οἱ Γερμανοὶ τῶν καταλαμβανόμενων ἑδαφῶν κολακεύουν ταπεινότητα τοὺς Ρῶσους καὶ εἶνε πειθαρχικώτατοι.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 1. — Εἰς τὴν νῆσον Ἰβοζίμα λυσσώδης ἀγῶν συνεχίζεται νυχθημέραν. Κανεὶς Ἰάπων δὲν παραδίδεται. Οἱ ἀμερικανοὶ πεζοναῦται τοὺς ἐκμηδνίζουν προσελαύνοντες. Ἦδη καὶ τὸ δεύτερον ἀεροδρόμιον τῆς νήσου τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἀμερικανῶν.

ΑΘΗΝΑΙ 28. Τὴν 11ην π. μ. τῆς χθρῆς Τρίτης ἔφθασεν εἰς Θεσλίαν ὁ Ἀντιβασίλευς ἐπιβαίνων τοῦ «Ἀβέρωφ», συνοδουμένου ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτικῶν «Κανάρη» καὶ «Ναυαρίνου». Ἀποβίβασθη τὴν 11,30 μετέβη, ἐν μέσω συνελθῶν ζητωκραυγῶν ἐξάλλου ἀπὸ ἐνθουσιασμῶν μυριάδων πλήθους, εἰς Ἀγίαν Σοφίαν ἐνθα ἐψάλη δοξολογία χοροστατούντων 5 ἀρχιερέων τῆς Β. Ἑλλάδος, προσφωνήσαντας τὸν Ἀντιβασίλευ τὸν Μητροπολίτου Θεολογικῆς Γενναίου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἀπὸ ἐξώστου ἐπὶ τῆς εὐρυτάτης καὶ καταμέστου ἀπὸ πλήθης πλατείας τῆς Ἀγ. Σοφίας ἐξεφώνησε μακρὸν λόγον, τῶν ὁποίων εὐρεῖαν περιλήψιν παραθέτομεν:

Πρὸ 33 ἔτη ἤλθον εἰς τὴν πόλιν σας ὡς ἄπλοος στρατιώτης τοῦ νικηφόρου Ἑλλήν. στρατοῦ. Σήμερον ἐρχομαι ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Βασιλέως, διὰ νὰ φέρω τὸν χαίρεσιμόν τοῦ κράτους πρὸς τὴν πόλιν σας καὶ τὴν δεινὴν δοκιμασίαν Β. Ἑλλάδα (Ζητωκραυγαί).

Ἐπὶ 4 ὀλόκληρα ἔτη ἡ Ἑλλάς ἐδοκίμασε τὰ δεινὰ τῆς ἐξῆνης κατοχῆς καὶ τῆς φρικαλεότητος τοῦ πολέμου. Ἐπὶ τετραετίαν ὁ Ἑλ. λαὸς κατεπίεση ἀπανθρώπως, ἐπείνασεν, ὑπέστη στέρησις καὶ θλίψεις παντοίας χωρὶς νὰ καμφθῆ, χωρὶς νὰ λειποψυχίσῃ, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν τελικὴν δικαιοσύνην τῶν ἀγώνων του. Ἀδού ὅσον παρέμεινε τὸ φρόνημά του καὶ ἡ πειθαρχία του ἀδάμαστος. (Ζητωκραυγαί).

Εἰς τὰς δάφνας τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου προσετέθη ὁ ἀκάνθινος στέφανος τῆς καρτερίας μὲ τὴν ὁποίαν ἡ χώρα μας ἀντιμετώπισεν εἰς τὰ μετόπισθεν τὰ ἀπάνθρωπα μέτρα τοῦ κατακτητοῦ. Τὸ καταθλιπτικὸν βάρος δύο πανισχυρῶν αὐτοκρατοριῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ λυγίσῃ τὴν ἑλλ. ψυχὴν καὶ νὰ δαμάσῃ τὴν ἀντίστασίν της. (Ζητωκραυγαί).

Ἰδιαιτέρως ὅμως αἱ βόρειαι ἐπαρχίαι, τὸ πολυτιμώτερον καὶ μαρτυρικώτερον τμήμα τοῦ κράτους, τὸ ποτισμένον κατὰ σπιθαμὴν ἀπὸ τὸ τίμιον αἷμα μυριάδων ἠρώων, ὑπέστη τὴν πλέον ἀπάνθρωπον καὶ ἐγκληματικὴν ἐπίθεσιν ἀπὸ βδης ἀναγράφει ἡ ἱστορία τοῦ αἵδωνος μας.

Μὲ ἀγωνιώσαν τὴν ψυχὴν ἐβλέπαμεν νὰ ἐκτυλίσσεται εἰς βάρος σας ἡ θηριωδία, μὲ θλίψιν παρηκολουθοῦμεν τὰ μαρτύρια σας, ὅχι διότι ἐφοβόμεθα ὅτι θὰ ἐπιτύχουν αἱ ἀνίεροι προσπάθειαι πρὸς ἀλλοίωσιν τῆς ἐθνικῆς συνθέσεως, ἀλλὰ διότι φιμώμεθα νὰ τεινώμεν τὰς χεῖρας μας πρὸς ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν σας, οὐδὲ λόγους παραμυθίας νὰ ψιθυρίσωμεν εἰς τὰς δοκιμασίας σας.

Σήμερον, μάρτυρες σεῖς ἀδιάψευστοι τῆς ἐθνικῆς καρτερίας καὶ συνοχῆς, διδετε προθυμότερα παρὰ ποτέ τὸ παρὸν εἰς τὸ γενικὸν προσκλητήριον τοῦ ἔθνους, διὰ τὴν μεγάλην ἐξόρμησιν πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὅσον προχρῆς ἀκόμη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ πρωταθλητὴς τῆς νίκης Τσάρτσιλ ἀπέκλεισε μετὰ ἡ γὰ λ ο μ ε λ λ ο ν τῆς Ἑλλάδος. (Μακραὶ ζητωκραυγαί ὑπὲρ τοῦ Τσάρτσιλ).

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μὲ τὴν εὐψυχίαν καὶ τὰς θυσίας του ἀπεδείχθη ἀξίος τῶν παραδόσεών του καὶ τοῦ κληροδοτήματος πού του ἐνεπιστεύθησαν οἱ γενναῖοι ἀγώ-

νισταὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων του. Ὄταν Ἰταμῶς τοῦ ἐζήτηθησαν παραχωρήσεις θίγουσαι τὴν ἐθνικὴν τιμὴν, συνεπεριώθη εἰς ἄμυναν μέχρις ἐσχάτων, καὶ ἐρίφη εἰς πάλιν ἄνισον μὲ ἀκράδαντον πίστιν ἐπὶ τὸν τελικὸν θρίαμβον τοῦ δικαίου. Πῆρε μὲ ἀποφασιστικότητα τὴν θέσιν του παρὰ τὸ πλεῦρον τῶν Δυνάμεων πού ἠγωνίζοντο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν γνώσει ὅτι ἡ δόξος αὐτῆς ὠδήγηε εἰς τραγικὸν ὀλοκαύτωμα.

Καὶ ὅταν βραδύτερον οἱ ἐχθροὶ παρεβίαζαν τὰς βόρειους πόλεις τοῦ Κράτους καὶ κατέκλυζον τὴν χώραν αἱ ὄρδαι τῶν, ἀκαμπτον ἀντέταξεν ἀντίστασιν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς προκαλέσας τὴν ἐκπληξιν καὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν. Οὕτω ἀνέγραψεν ἡ Ἑλλάς ἀπαραγάρπτους τίτλους συμβολῆς εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς νίκης τῶν Συμμάχων. (Ζητωκραυγαί).

Αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς ἐπεδόθη εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὄλων ἀγῶνα ἐδικαιώθησαν. Ὁ ἀγὼν τῶν Ἠνωμένων Ἑθῶν ἐπιβραβεύεται καὶ μὲ βῆμα γοργὸν προσεγγίζει ἡ ἴσῃ τῆς νίκης. Αἱ ἀήτηται στρατιαὶ τῆς συμμάχου Ρωσίας (Ζητωκραυγαί) συνελθόντες μέχρις ἐπισημοῦ τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία ἐπὶ 6 ἔτη ἐξηνδράπιδσε ἑκατομύρια λαῶν, ἐνῶ εἰς τὴν δούιν γιγανταῖαι σιδηρόφρακτοι στρατιαὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας (συνεχεῖς ζητωκραυγαί) κινουμένης διὰ νὰ καταφέρουν τὸ τελειωτικὸν πλήγμα. Συνεπῶς ἡ διευθέτησις τῶν διεθνῶν πραγμάτων δὲν εἶνε μακρὰν, ὀφείλει δὲ ἡ Ἑλλάς νὰ καταλάβῃ ἐγκαίρως τὴν θέσιν της πάλιν παρὰ τὸ πλεῦρον τῶν Συμμάχων ἐν ὄψει τῆς τελευταίας φάσεως τοῦ πολέμου.

Εὐτυχῶς αἱ ἐξωτερικαὶ καὶ ἐσωτερικαὶ δυσχέρειαι τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου, πού κατεστώθη τῆ βοήθειά της Ἀγγλίας (ζητωκραυγαί) ὡς ἐντολοδόχου τῶν Μεγάλων Συμμάχων παραμερίζονται, κατόπιν τῆς συμφωνίας διὰ τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας. Ἡ συμφωνία αὐτὴ δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ τόπου, ἀλλὰ θερμαίνει καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φίλων καὶ Συμμάχων μας δι' αὐτόν.

Τώρα ἠνωμένοι ὁ Ἑλλήν. λαὸς προπαρασκευάζεται μὲ ἀποφασιστικὴν διὰ τὴν ἐπιχειρημένην κρίσιμον στιγμὴν, ἐμπνεόμενος μίαν ἀκόμη φοράν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν θυσιῶν καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως. (Μάλιστα! Ζητωκραυγαί.) Χάριν της πατρίδος.

Πιστεύω ὅτι ἀνταποκρινομαι πρὸς ὁμόθυμον ἐπιθυμίαν τοῦ Ἑλλ. λαοῦ ἀπευθύνων τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὰ Ἠν. Ἐθνη καὶ ἰδίως τὴν ἐντολοδόχον αὐτῶν Ἀγγλίαν. (Ζητωκραυγαί) διὰ τὴν ἀνέκτιμην καὶ ἀποφασιστικὴν συμβολὴν της, κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας ἐσωτερικῆς κρίσεως. (Ζητωκραυγαί) ὑπὲρ τοῦ Τσάρτσιλ καὶ τῆς Ἀγγλίας).

στρατοῦ ἱκανοῦ νὰ κατοχυρώσει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν καθ' ἅπαν τὸ κράτος, καὶ τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποτελεσωμεν εὐνοούμενον κράτος δικαίου, ὀφειλομεν νὰ καθιερώσωμεν κοινω-νικὴν δικαιοσύνην. Ἀλλὰ δὲν νοεῖται κοινω-νικὴ δικαιοσύνη παρὰ μόνον ἐφαρμοσμένη ἐξελεγκτικῶς βάσει σταθερῶς καθορισμένου προοδευτικοῦ προγράμματος, πλαισιωμένου ἐντός τῶν δυνατοτήτων τοῦ Κράτους, πρὸς ἀποφυγὴν διαταραχῶν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικονομικοῦ βίου τῆς χώρας.

Ἀνάγκη νὰ ὀργανώσωμεν τὴν ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, πού νοεῖται βαρῦτατα. Πρὸς τοῦτο χρειάζεται πειθαρχία εἰς τὴν παραγωγὴν καὶ ἀρμονικὴ συνεργασία κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Καὶ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῆ αὐτὴ ἐπιεγνῶν, ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς πρέπει εἰς ἀρχίσει ἡ περιουλογογὴ τῶν ἐρειπιῶν, πού ἐπεσώρευσε ἡ θεομηνία τῆς κατοχῆς καὶ ἡ θύελλα τῆς τελευταίας ἐσωτερικῆς ἀναστατώσεως.

Ἡ ἀνοικοδομησις δὲν θὰ ἀποτελέσει καθήκον καὶ φροντίδα τῆς ἐν δράσει ἑλλ. γενεᾶς ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν διαπάσει. Εἶνε διὰ τοῦτο προφανὴς ἡ ἀνάγκη τῆς καταλλήλου διαπαιδαγωγῆσεως τῶν νέων. Καὶ ἡ ὑποχρέωσις αὐτῆς προβάλλει ἐπιτακτικῶς. Ἡ πείρα τῶν τελευταίων ἐτῶν τονίζει ἰδιαιτέρως τοὺς κινδύνους πού συνεπάγεται ἡ ἀσθαίρετος μεταχειρίσις τῆς νεότητος.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἡγέτις τάξις ἔχει καθήκον νὰ ἐξαρθῆ εἰς τὸ ὕψος τῶν νέων καθηκόντων. Ὑπεράνω πάσης ἀσκόπια καὶ ἐπικινδύνου λογοκοπίας, ὑψοῦται τὸ ἱερὸν καθήκον τῆς περιφρουρήσεως τῶν ἠθικῶν ἀξιών τοῦ τόπου καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων εἰς ὄλας τὰς κρίσιμους περιόδους ἐστηρίχθη ἡ πίστις πρὸς τὴν τελικὴν ἐπιβράβευσιν τῶν ἀγώνων τοῦ ἔθνους.

Εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ἡγετικῶν διαμαχῶν ὁ τύπος κατέχει μίαν τῶν πρώτων θέσεων. Τὸ σημερινὸν κράτος προστατεύει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, τὴν ὁποίαν ἐπὶ ὀκταετίαν ἐστερῆθη. Θέλομεν νὰ πιστεύομεν διὸ τὴν δύναμίν του θὰ χρησιμοποίησῃ ἐθνοφελῶς, ὥστε διὰ τῆς συνεργασίας ὄλων τῶν Ἑλλήνων νὰ ἀνοικοδομηθῆ ὁ καλύτερωθεις ἐθνικὸς οἶκος. Οἱ ὄροι εἶνε ἐξαιρετικῶν εὐνοϊκοί. Συντόμως θὰ δημοσυρηγοῦν ὁ ἀπαραίτητο ὄρι ὁμαλοῦ ἐσωτερικοῦ βίου. Οἱ Σύμμαχοι ἔχουν ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὰς προσπάθειάς μας.

Ἡ ὄρα τῆς τελικῆς κρίσεως προσεγγίζει. Ἡ Ἑλλάς μὲ τοὺς ἱστορικοὺς τίτλους εἰς τὰ χεῖρας, ἐν ὄνοματι παλαιότερων καὶ προσφάτων θυσιῶν εἰς αἷμα καὶ παντοειδεῖς ζημίας καὶ συμφοράς, θὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς Συμμάχους τῆς κριτῆς δικαιοσύνης καὶ μόνον δικαιοσύνης.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Εἶπεν ὁ Μακαριώτατος εἰς τὸν λόγον τῆς Θεσσαλονίκης.

«Κανεὶς δὲν δικαιούται νὰ ἡσυχάζῃ, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἑλλάς ἀντεμετώπιζε τὰς δύο κρατιαῖς αὐτοκρατορίας, οἱ παρῶσπονδοι ἐχθροὶ τῆς εἰρήθων εἰς τὰ ἑλληνικά ἐδαφὰ καὶ διέπραξαν πᾶσαν βδελυρότητα εἰς βάρος τοῦ βρεισοελλαδικικοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐφθασαν δὲ εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἀσεβείας, ὥστε μετέφρασαν εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν γλώσσων, ὅχι μόνον τὰς ἐπιγραφὰς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, καὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν τάφων.»

Ἐάν διὰ τοὺς Βουλγάρους τὰ εἶπεν αὐτὰ ὁ Μακαριώτατος, ἄς σπεύσῃ νὰ τὰ ἀνακαλέσει, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἐπολέμησαν παρὰ τὸ πλεῦρον τοῦ ΕΑΜ καὶ πρὸς ἀναστροφήσιν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ!

Ἀλλὰ, εἶπε καὶ διὰ τὴν νεολαίαν:

«Ἡ πείρα τῶν τελευταίων χρόνων τονίζει ἰδιαιτέρως τοὺς κινδύνους τοῦ ὁποίου συνεπάγεται ἡ ἀσθαίρετος μεταχειρίσις τῆς νεότητος καὶ ἡ ἐσφαλμένη αὐτῆς εἰς καιροφανεῖς ὀργανώσεις ἀρτισταμένους τοῦ πνεύματος τῶν παραδόσεων τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἱδιωτικῶν προσωπικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιδηλώσεων.»

Πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων δηλοῦται ὅτι ἡ ἀποστραφὴ αὐτῆ τοῦ λόγου τοῦ Μακαριώτατου δὲν ἀφορᾷ οὐτε τὴν ΕΟΝ, οὐτε τὴν διάδοχόν της, τὴν ΕΠΟΝ!»

ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ὅπο σημείωσιν τὴν διακυρθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐμικοῦ τύπου ἀληθείαν ἐν δὲ ἡ φωταγῶγῆσι τῆς προκείμενης ἐμέρους τοῦ Δήμου, δὲν ἔγινε διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ΕΠΟΝ, ἀλλὰ διὰ τὰ εἰκοσιεφτά ἔτη ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ρωσοκοῦ στρατοῦ. Καὶ θέλομεν νὰ πιστεύομεν ὅτι τὴν ἴδιαν ἐνημερότητα ὡς πρὸς τὰς ἡμερομηνίας θὰ ἔχη ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ διὰ τοὺς στρατοὺς τῶν δύο ἄλλων Συμμάχων Χωρῶν, τῆς Ἀγγλίας δηλαδή καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ διὲν καιρῶς θὰ διατάξῃ ν' ἀναψῶν καὶ πάλιν τὰ τόξα...»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ τὰς ἀρχὰς, διότι μᾶς ἀπήλαξαν ἐπιτέλους ἀπὸ τὴν ἀσυνάρτητον φουαρίαν τοῦ ἐμικοῦ ραδιοπομποῦ. Ἀπὸ αὐτῆς πράγματι ὁ περίφημος αὐτὸς πομπὸς, ἔπαυσε νὰ διδῇ τὸ σῆμα του, καὶ σιγῆ τάφου ἐκάλυψε τὰ πάντα... Ἐπὶ τοῖτοις, φανατικὸς ὀπαδός του, ἔσπευσε νὰ γράψῃ διά κιμῶλια καὶ εἰς τὴν πρόσφιν τοῦ κτιρίου πού τὸν ἐστέγαζε, τὰ ἀκόλουθα:

«Θὰ σοῦ λέγα... μὰ δὲ μπορῶ γιὰτ' εἶσαι στή ψυχὴ μου συμπαθῆς.»

Ἥγιναι τώρα — σὲ συγχωρῶ κι' ἄλλη φορὰ μὲ ξαναφῆθῃς!...»

Ἡ Δημοτικὴ μας ἀρχὴ, θὰ προκηρῆσῃ κατ' αὐτὰς μειοδοτικὸν διαγωνισμόν πρὸς ἀνάδειξιν ἐργολάβου ὅστις θ' ἀναλάβῃ τὴν ἀσβέστων τῶν τοίχων τῆς ἐξέλιμνων τῶν συνθημάτων πρὸς «Λ α ο κ ρ α τ ῖ α ς».

Δηλοῦται ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος, θὰ ἐξαλειφθοῦν μόνον τὰ παλαιὰ συνθήματα. Θὰ παραμείνουν δηλαδή μόνον ἡ «Βάρκιζα» καὶ ἡ «Κριμαία». Εἰς τὸν διαγωνισμόν, δύνανται νὰ λάβουν μέρος καὶ π ρ ω τ ο π ὄ ρ ο ι.

ΕΑΜΙΚΗ ἐφημερίς ἔγραψε προχρῆς ὅτι «ὄλας οἱ ἐφημερίδες τῶσαν μὲ τὴν «Δημοκρατία» γιὰτὶ δὲν ἤξερε πὸς γιορτάζονταν τὰ εἰκοσιεφτά ἔτη ὁ ὄνα τοῦ Ρωσοκοῦ στρατοῦ, κ' ἔγραψε πὸς ἡ φωταγῶγῆσι τῆς προκείμενης ἔγινε γιὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ε.ΟΝ.»

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ

(Συνέχεια εκ της Α' σελίδος)
τασιν και ποιόν τὰ δίκαια
της Έλλάδος. Δίκαια από
αίωνων αναγνωρισμένα από
την διεθνή συνειδησιν, κα-
θηλισθέντα από τὰς θυσίας
του Έθνους. Δέν εννε δέ δυ-
νατόν να νοηθεί δικαιοσύνη,
δταν ελληνικότατοι πληθυ-
μοί στενάζουσι ακόμη υπό τὸ
πέλας ἔχθρων τοῦ συμμαχι-
κοῦ ἀγώνος, οἱ ὅποιοι ἀφο-
ρετικῶς ἐβοήθησαν τὰς δυ-
νάμεις τῆς βίας μέχρι τοῦδε,
σήμερον ὑποκρίνομενοι με-
ταμέλειαν, προσπαθοῦν να
διαφύγουν τὴν τιμωρίαν τῆς
προδοσίας τῶν.

Δέν δυναται να νοηθῆ δι-
καιούνη, δταν εἰς τὴν ἀπο-
στραγγισθεῖσαν μέχρι τῆς
τελευτίας τῆς ἰκμάδος 'Ελ-
λάδα, δέν ἐξαφαιλισθοῦν αἱ
ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις
μιάς ἀνεύτου οικονομικῆς ἀνα-
πτύξεως. Πρέπει ἐπίσης να
ἐπιβληθοῦν ἀνάλογοι κυρώ-
σεις εἰς ἐκείνους ποὺ ἠθέτη-
σαν συμφωνίας καὶ παρεβί-
ασαν κάθε κανόνα ἠθικῆς καὶ
πολιτισμοῦ.

Διότι κανεὶς δέν δικαιού-
ται να ληρμονήσει, δτι καθ'
ἦν στιγμὴν ἡ Έλλάς ἀντιμε-
τώπιζε δύο κρατιαὶς αὐτο-
κρατίας, ἡ Βουλγαρία καὶ
ἐσθονία, οἱ ὅποιοι ἐξέβαλον
ἐπὶ τὴν ἑλλάδα ἐξάφνης καὶ
διέπραξαν πᾶσαν βδελυ-
ρότητα εἰς βάρους τοῦ βορειο-
ελληνικοῦ ἔθνος. Ἐφθα-
σαν δὲ εἰς τὴν ἀσέβειαν,
ὥστε μετέφρασαν εἰς τὴν
γλώσσαν τῶν ἄλλων ἐπι-
γραφὰς τῶν καὶ ἰερῶν ἐλκό-
νων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν
τάφων. (Ζητωκραυγαί, Σφοναί
κατὰ τῆς Βουλγαρίας. Σφοναί!
Σφοναί!)

Ἀνεφτέρα πολλὰς εἰς τὸς
κατακτητικὰς γρακτικὰς τὰς
βουλγαρικὰς ἀμύθητας. Ἰδοῦ
περίπου τὸ ἔγραφα εἰς αὐτοῦς
τὴν 24ην Ἰουνίου 1942.
«Οἱ Βούλγαροι εἰσελθόν-
τες ὡς ἐντολοδόχοι σας ἀμα-
χηταί εἰς τὴν Μακεδονίαν
καὶ Θράκη, προβαίνον εἰς
ἐκβουλγαρισμὸν αὐτῶν, ἄ-
νευ διακρίσεως θεμιτῶν καὶ
ἀθεμίτων μέσων, ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῶν στρατιωτι-
κῶν δυνάμεών σας. Κατα-
λαμβάνον ἑλληνικοὺς ναοὺς,
πῶλοῦν ἱερὰ κημεῖλια,
λαφυραγωγῶν τὰ ἱερὰ σκεύη
ἐκρίζωνον τοὺς ἐκκλησια-
στικοὺς λειτουργοὺς, δήμε-
ῶν ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἰδιω-
τικὰ περιουσίας, συλλαμβά-
νον ἀήρητους, δολοφονοῦν
ἀθώους πολίτας, βεβηλώνον
οἰκονομικὰς ἐστίνας, σπι-
λάουσι τὴν τιμὴν γυναικῶν,
καὶ ἐν γένει μετέρχονται πᾶν
ἀνόσιον μέτρον πρὸς ἐξόντω-
σιν τοῦ ἑλληνικοῦ. Ἡμεῖς
οἱ Ἕλληνες πιστεύομεν δτι
αἱ ἀνομίαι τῶν δέν θὰ ὑπε-
ρισχύουν τῶν ἀπαργα-
πτῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς
ψυχικῆς ἀντιστάσεώς μας.
Δέν μένομεν ἀδιάφοροι πρὸ
τῆς τραγωδίας τῆς Μακεδο-
νίας καὶ Θράκης καὶ πιστεύο-
μεν δτι θὰ εὐρωμεν δικαίω-
σιν.»

Αὐτὰ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ἔπα-
νον τότε εἰς μακρὸν ὑπόμνη-
μά μου. (Φωναί κάτω ἡ Βουλ-
γαρία).
Στρέφόμενος τώρα πρὸς
τοὺς φίλους Συμμάχους ὑ-
πενθυμίζω τὰς διαπραχθεῖ-
σας φρικαλεότητας, τονίζω
δτι ὀφείλου να προσέξουν
εἰς τὴν ἰταμὴν ἀξίωσιν τὴν
προβαλλομένην ὑπὸ τῶν
Βουλγάρων να παρακαθῆ-
σούν ὡς ἐμπόλεμοι εἰς τὸ
συνέδριον τῆς εἰρήνης. Διότι
ἐγκλήματα ὡς τὰ διαπρα-
χθέντα εἰς βάρους τῶν ἑλλή-
νων, δέν εἶνε ἐπιτετραμένον
να μέινουν χωρὶς κυρώσεις
καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν τάξιν καὶ
πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν
λαῶν.

Διενύσαμεν με καρτερίαν
καὶ αὐταπόρνησιν τὸν μαρ-
τυρικὸν δρόμον τῶν δοκιμα-
σιῶν, καὶ ἐρισκόμεθα ἐν ὄ-
ψει τῆς πανηγυρικῆς δικαίω-
σεως. Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἔθ-
νου δυναται να θεωρηθῆ
τομεν ὅμως—ὕποθεσιν κάμωμεν
μόνον—δτι σμῆσαι «κ ὀ β ε ἰ»
δτι βρῆ προστάται.
Ἐν ἀφῆρι εὐρεθῆ στὰς Ἀθή-
νας καὶ τοῦ παρουσιασθῆ εὐκαί-
ρια να κώη ἀνθρωποκεφαλῆς,
τῆς ὁλίης κ' αὐτῆς με τὸ τεκεοῦρι.
Ἐν ὀλίγαις, ΚΟΒ' ΚΟΒ' ΚΟΒ'
καὶ προχωρεῖ...

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ

Η ΑΝΤΙΣΣΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Ἐξ Ἀντίσσης ἀπεστάλη τὸ κα-
τωτέρω τηλεγράφημα:
Νομαρχία, Εἰσαγγελεῖα, ἐφημερί-
δα «Δημοκρατία».

Δημοσιεύσεις τηλεγραφήματος
Γραμματέως ΕΑΜ 26 Φεβρουα-
ρίου εἰς « Ἀ γ ρ ο τ ι κ ῆ ν »
κατέπληξεν ἅπαντας κατοίκους.

Διαμαρτυρούμεθα ἐντόνος διὰ
καλοῦ καὶ οὐκ ὀφειλομένου διαστρέ-
βωσιν ἀληθείας, ζητοῦντες δια-
πιστώσιν ταύτης, ὑπὲρ ἀποκα-
ταστάσεως τῆς Ἀντίσσης ὀ-
ποίας ἀνεκαθεν παράδοσις εἶναι
ὑποδειγματικῆ ἑνώσια καὶ
ἐργασία. Στόπ.

Προσγενομένη προσβολὴ προ-
έρχεται δυστυχῶς ἀπὸ Γραμμα-
τέα Κοινότητος ἐνεργούντα δια-
βολὴ τρίτων καίτοι οὐδὸς ἐργα-
ζόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐκῶν εἶναι
γνώστης χαρακτῆρος καὶ συν-
θηκῶν τόπου. Στόπ.

Παραλλήλως ἐνδεικνυομένων
ἐνεργεῖται ἀρμόδιων, παρακα-
λοῦμεν ἰδιαιτέρως ἀρμόδιον Νομαρ-
χία εἰσαρεθῆ ἐν ἀρμοδιότητι
αὐτῆς, ἐρευνήσῃ καὶ ἀνακοι-
νώσῃ διὰ τοῦ τύπου καταγ-
γελθέντα παρὰ Γραμματέως Χι-
τσημικακῆ.

Στέλιος Ψωμάς, Ἀντώνιος
Ἀμπατζής, Κώστας Παπα-
θανασίου, Παναγ. Πισμάνης
(ἐπονται πλέον χιλίων ὑπογραφαί)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Διὰ μεσοδικτικῶν ἰδιαγομισμῶν ἀ-
νετέθη εἰς τὸν τελευταῖον μεσοδι-
κτικὸν φανσοπὸν Ζαρικὸν Ἰωάννην
ἡ σφραγισμένη ἑξαετία καὶ σταθμῶν
κατ' ἀπαρτῆ τῆς ἠθῆς.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμε-
νοι ὅπως φροντισούν διὰ τὴν ἐγκαι-
ρον σφράγιση τῶν εἰς χεῖρας τῶν
μέτρων καὶ σταθμῶν.

Οἰκίται ὅς τε τελευταία ἡμέρα
προθεσμίας διὰ τὴν σφράγιση (ἐν-
τός τῆς πόλεως Μυτιλήνης) τῆς 10ης
Μαρτίου ἐ. ε. Πᾶς μὴ συμμορφω-
θῆσθεος κατὰ τὴν ἀνωτέρω καὶ ἐντός
τῆς ταχθεῖσας προθεσμίας, θέλει
διαχθῆ ποινικῶς.

Διὰ τὴν διαφθῶν τῆς σφραγί-
σας ἐνεργηθῆ ὑπὸ συνεργασίᾳ τοῦ
ὀμοίου Ζαρικῶν μετὰ τῆς 10ης Μαρ-
τίου.

Μυτιλήνη 26 Φεβρουαρίου 1945
Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος
Σ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ
Ταμὴρχης πεζικοῦ

Τὸ Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς θεωρεῖ
πρωτίον καθήκον τὸν τὴν ἐξα-
σφάλισιν τῶν μαχομένων ἑλλη-
νικῶν καὶ συμμαχικῶν Στρατευμά-
των.

Εἶνε γινώσκοντες ὅτι ἡ
Γερμανία εἰς ὅλα τὰ ἐγκαταλειπ-
όμενα ὑπ' αὐτῶν μέρη ἐγκαταλεί-
πουν ἀσφαλείας. Συνεπῶς καθή-
κον ἀσφαλείας τοῦ Τάγματος ἦτο
να ἐνεργηθῆ ἐρευνᾶν βάσει τῶν
κεμμένων Νόμων εἰς τὴν οἰκίαν
εἰς τὴν ὅποιαν ἠκούσθη διὰ ἐπιβί-
ου ἀσφαλείας.

Ἀπλοῦμεν δὲ διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν
ἐνεργησάντων τὴν ἐρευνᾶν ἐναντι
τῶν προσώπων τὰ ὅποια εὐρέθησαν
ἐκεῖ ἡτὸ ἀμειψτός.

Μυτιλήνη 28 Φεβρουαρίου 1945
Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος
Σ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ
Ταμὴρχης πεζικοῦ

Προκειμένου να ἐπανασυστηθῆ
τὸ Συνέδριον Ἐφεδρῶν Ἀξιωμα-
τικῶν Νομοῦ Λέσβου καλοῦνται
ἀπαντες οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ
δλων τῶν κλάσεων, ὅδλων καὶ
ὑπηρεσιῶν, ὅπως μέχρι τῆς 20ης
Μαρτίου ἐ. ε. ἐγγραφῶσιν ὡς μέ-
λη τοῦ σώματος.

Ἐγγραφὰς ἐνεργεῖ ὁ συνάδελ-
φος κ. Εὐάγγελος Βαλασάμης,
Σαφροῦς 7.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῆ 1 Μαρτίου 1945
Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀλέκος Δ. Παντελής—Δέσποι-
να Ἀνδριάνη ἠρραβοῦσθησαν.
Ἐγκάρδια συχαρητήρια
Ὀίκου. Μιχ. Ν. Πασπάτη

Ἀλέκος Δ. Παντελής—Δέσποι-
να Ἀνδριάνη ἠρραβοῦσθησαν.
Ὀλόθερμα συχαρητήρια
Τάκης Χ' Ἰωάννου

Χρήστος Σταθῆλλης—Ἀδμαν-
τία Κονοσάτου ἔδωσαν ἀμοιβαι-
ον ἀπόλαυσιν γάμου.
Συχαίρομεν θερμῶς εὐχόμενοι
ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Γρηγόριος Π. Κοντοπός
Εὐστράτιος Π. Κοντοπός

γεγονός. Καὶ τὴν ἀνάστασιν
αὐτὴν εὐαγγελίζομαι σήμε-
ρον πρὸς τὸν Ἑλ. λαόν, τέρ-
μα μίαις ζοφερᾶς περιόδου
δοκιμασιῶν, καὶ ἀπαρηγῆς
νίκης μεγάλης δημοκρατίας,
διὰ τὴν ὅποιαν θὰ σεμνύνε-
ται ἡ ἐθνικὴ παράδοσις, θὰ
εἶνε δὲ ὑπερήφανοι αἱ Ἑλ-
ληνικαὶ γενεαὶ ποὺ προχω-
ροῦν ἀπὸ τὰ βάρη τοῦ μέλ-
λοντος μετὰ τὴν μέτωπον ὕψη-
λά, διὰ να εἰσελθοῦν εἰς τὸν
στῆβον τῆς ἰστορίας.

Ζήτη τὸ ἔθνος
(Ζητωγραυγαὶ διάτοροι καὶ
φωναὶ κατὰ τῆς Βουλγαρίας
ἀτελεύτητοι, καθὼς καὶ ζη-
τωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας
καλύπτουν τὸ τέλος τοῦ λό-
γου του).

Ὁ χειροῦργος ἱατροῦ κ. Δ.
Χ' Λεωνίδας ἐπανέλαβε τὰς
ἐργασίας του.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Κ. ΤΣΩΡΤΣΙΑ

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς συμ-
φωνίας τῆς Κριμαίας, ἠὲς ἠρ-
χισε τὴν Τρίτην εἰς τὴν Βου-
λὴν τῶν Κοινοτήτων, ὁ κ. Ἰσα-
φοῦλ ἐξέφωβος μακρὸν λόγον,
τοῦ ὁποῦ τὰ ἐνδιαφέροντα
σημεῖα ἔχουν ὡς ἑξῆς περίπου:

Ἀναφερόμενος γενικῶς εἰς
τὴν συμφωνίαν εἶπεν δτι δέν
πρόκειται περὶ δικτατορικῆς δια-
χειρίσεως τῶν ζητημάτων ὑπὸ
τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων.
Γιὰ τὴν Γαλλίαν εἶπεν δτι οἱ
σύμμαχοι τὴν θέλουν ἰσχυράν.
Ἡ Γαλλία θὰ λάβει τὴν θέσιν
τῆς εἰς τὰς συνεννοήσεις τῶν
Δυνάμεων. Ἐνημερωθῆ ἤδη πλή-
ρως ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν καὶ ἀ-
ποφάσεων τῆς Γιάλλας.

Εἰς τὴν Ἄγγλον εἶπεν ἀναί-
κην να ληφθοῦν μέτρα ἀσφαλεί-
ας κατὰ τῶν πολιτικῶν δολοφον-
ιῶν ποὺ ἐξεδηλώθησαν ἐσχά-
τως ἐκεῖ.

Γενικῶς εἰς τὴν Κριμαίαν ἀ-
πεφασίσθη δτι ἡ ἀνθρωπότης
ἔχει δίκαιον να καθορίσει τὴν
τύχην τῆς καὶ να ἐξασφαλίσει
τὴν εἰρήνην ὅπως ποτὲ ἕως τῶ-
ρα δέν ἐγινε.

Διὰ τὴν Πολωνίαν εἶπεν ὅτι
προσεῖχε τὸ ζήτημα τῆς ἀνεξαρ-
τησίας τῆς ἀπὸ τὸ ζήτημα τῶν
συνόρων τῆς. Αἱ ρωσικαὶ ἀ-
ξιώσεις εἶναι δίκαιαι. Τὸ λέγω
τοῦτο ὅχι διότι ἡ Ρωσία εἶνε
ἰσχυρὰ, ἀλλὰ διότι ἔχει δίκαιον.
Δέχεται τὰ νέα σύνορα τῆς 300
χ.μ. ἀνατολικότερον ἀπὸ τὴν ἡ-
σάν ἐπὶ ταυρικῶν καθεστώτων.

Ἄς μὴ λησμονώμεν τὰς τερα-
στίας ὁμοίας τῆς Ρωσίας, ἀνευ
τῶν θυσιῶν ἡ Πολωνία ὡς κρά-
τος καὶ ὡς ἔθνος ἦτο καταδι-
καζομένη.

Ἐὰν ἀκράδαντον ποιοθῆ-
σιν ἐπὶ τοῦ δικαίου τῆς σχετι-
κῆς μετὰ τὴν Πολωνίαν πολιτικῆς
τῆς ὁποῖαν συμφωνήσαμεν αἱ
τρεῖς Δυνάμεις. Ἡ Πολωνία
θὰ λάβει σοβαρὰ ἀνταλλάγματα
πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμᾶς, καὶ
θὰ καθορίσει τὴν τύχην τῆς δι'
ἐλευθέρων ἐκλογῶν.

Ἡ ἐντύπωσίς μου εἶνε δτι ὁ
Στάλιν καὶ οἱ ἠγέται τοῦ Σοβι-
έτ ἐμπνέονται ἀπὸ εὐλακίαν
καὶ ἐντιμον φιλίαν πρὸς τὰς δυτι-
κὰς Δημοκρατίας. Εἶνε ἀξίως πα-
σῆς ἐμπιστοσύνης. Μάστιγα θὰ ἦτο
ἡ τύχη τοῦ κόσμου ἂν ἐπιβίχθη
διὰ τὴν ἀσφάλειαν μεταξὺ Δύσεως καὶ
Σοβιέτ.

Ματαίως οἱ Γερμανοὶ ἐπι-
ζοῦν εἰς διάσπασιν μας. Ἡ ἐπι-

Ἄριθ. 4306.
ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ
Ἐν Μυτιλήνῃ τὴν 26 Φεβρουα-
ρίου 1945 ὁ ὑποταχόμενος Δικαστ.
Κλητῆρ Κ. Κωνσταντακέλης τῆς
ἐγγράφου παραγγεῖλα τοῦ κ. Εὐστό-
Καναράου πληρεξουσίου δικηγό-
ρου τοῦ Κων. Παραδέλι κατοικοῦ
Μυτιλήνης μετέβη καὶ ἐπέδωκε
πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν
Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώ-
στου διαμονῆς Βασιλείου Φύκιαν,
τέως κάτοικον Μυτιλήνης, ἀκριβῆς
ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουα-
ρίου 1945 ἀγωγῆς τοῦ πρώτου κατ'
αὐτὸ ἀπευθυνόμενης ἐνώπιον τοῦ
κ. Εἰρηνοδίκου Μυτιλήνης δι' ἧς
αἰτεῖται να γίνῃ δεκτὴ αὐτὴ, να
διαταχθῆ ἡ διὰ βίας ἐξέλιξις τοῦ
ἐναγομένου καὶ παντὸς τρίτου ἐκ
τοῦ ἐν τῷ ἱστορικῷ καφενεῖου τοῦ
Νά κρηγῆθῆ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ
ἡ ἐκδοτικὴ ἀπόφασίς καὶ να
καταδικασθῆ ὁ ἀντίδικος εἰς τὴν
δικαστικὴν ἀπάντη καὶ δικηγω-
ρικὴν ἀμοιβήν. Καὶ μετὰ τῆς παρα-
πόδας ὑπ' ἀριθ. 19 ἐ. ε. πράξεως
τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Μυτιλήνης δι-
ἧς οὐδεὶς χρόνον πρὸς συζήτησιν
τῆς ἐνώπιον τοῦ τῆν 5 Μαρτίου
1945 ἡμῶν Δευτέρου καὶ ὄραν
10 π. μ. τόπον τοῦ Εἰρηνοδίκ. κατὰ-
στήμα ὑπὸ νὸν ὄρον κοινοποιήσεως
πρὸς 3 ἡμέρας κ. λ. π. πρὸς γνῶσιν
τοῦ καὶ εἰς ἐνδείξειν. Ὁ λαβὼν
Εἰσαγγελεῖαν (Τ. Σ.) Β. Κροῦδάς.
Ὁ Δικ. Κλητῆρ Κ. Κωνσταντα-
κέλης. Τὸ παρὸν δημοσιευθῆτο
διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφη-
μερίδος «Δημοκρατία» Μυτιλήνης
αὐθιμερῶν. Ὁ Εἰσαγγελεῖαν (Τ.Σ.)
Β. Κροῦδάς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ
Μὴν προσηγῆ Κυριακῆν, 4ην
Μαρτίου 1945, τελοῦμεν εἰς τὸν
ἱερὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Θεοράπου-
τος ὥρα 10 1/2 π.μ. μνημόσυνον
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
πολυκαλοῦστο ἡμῶν

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ Ν. ΤΟΝΟΥ
ἔκτελεσθέντος ὑπὸ τῶν Γερμα-
νῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ παρακα-
λοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φί-
λους ὅπως παραστοῦν κατὰ τὴν
ἐπιμνημόσυνον ταύτην δέσιν.
Οἱ Πενθοῦντες
Ἀδελφοί
Συγγενεῖς

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Προσηγῆθησαν χθὲς εἰς τὴν Εἰ-
σαγγελίαν οἱ Β. Λουκμάς, Δημητρίος
Καραγιάννης καὶ Ἰωάννης Καρα-
γιάννης καὶ παρεπέμφθησαν εἰς τὸ
αὐτόφωρον τριμελὲς Πλημμελοδι-
καστεῖον τὸ ὅποιον συνελθὸν ὑπὸ
τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Θ. Κασίση,
κατεδικάσαν αὐτοὺς ἐπὶ κλοπῆ δια-
πραχθεῖσας εἰς βάρος τοῦ Βασιλείου
Ρεπαντῆ εἰς ἐξάμηνον φυλάκισιν.

Ἐπίσης συνελήφθη καὶ ἀεστρά-
τιος Βουγιάντζας διότι ἐπέβλεψε μαρ-
τῆς ἀντὶ 80 δραχμῶν κατ' ὄκαν.
Τὸ τριμελὲς Πλημμελοδικαστεῖον
εἰς τὸ ὅποιον παρεπέμφθη, τὸν κατε-
δικάσαν εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν,
ἐπὶ παραβάσει τοῦ Ἀγορανομικοῦ
κώδικος.

Ὁ Πρόεδρος κ. Θ. Κασίσης συ-
νέστησεν εἰς τὸν καταδικασθέντα
καὶ εἰς τὸν πολυπληθῆς ἀκροατή-
ριον να ἐξωσῶν ὑπ' ὄφιν τῶν ὅτι
δέν πρόει διὰ τῶν προίξεων τῶν
νὰ θέινουν εἰς τὸν ἐξετελισμὸν
τοῦ ἐθνικοῦ μας νομισμάτος, δτι
τὸ νέον χαρτονομίμα, δέν πρέπει
να χρησιμοποιηθῆ, ὅπως τὸ πα-
λαιόν, ὡς καυσιμὸς ὕλη διότι τὸ
δικαστήριον δέν εἶναι διατεθειμέ-
νον να ἐπιτρέψῃ τοῦτο, θὰ φθάσῃ
δὲ μέχρι τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἀνωτά-
του ὀρίου τῆς φυλακίσεως ἦτοι τῶν
5 ἐτῶν καὶ πάντες πρέπει να γνω-
ρίζουν τοῦτο καλῶς.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ τὰ ἐπιπλά
καὶ σκευῆ ἦτοι καθίσματα,
καναπέδες τραπέζια κ.λ.π.
καθὼς καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις
νερῶ καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ
τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας «Κιό-
σκι» καφενεῖου. Ἐπίσης ἐ-
νοικιάζεται καὶ αὐτὸ τὸ κα-
φενεῖον πρὸς ἐκμετάλλευσιν.
Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΔΗΛΩΣΙΣ
Στὸ Κατάστημα τοῦ Χ' Χα-
ραλάμπου πηγαδάκι 156. Βι-
φαὶ φορητάτων ἐγγυημένα—
Βαχαρικά, ψιλικά, καὶ εἶδη ὑπο-
δηματοποιίας εἰς τιμὰς Συνα-
γωγισμοῦ. Πωλήσεις Λιανικῶς
καὶ Χονδρικῶς.

Ὁ χειροῦργος ἱατροῦ κ. Δ.
Χ' Λεωνίδας ἐπανέλαβε τὰς
ἐργασίας του.

μονή των εἰς τὸν πόλεμον κα-
θιστᾶ ὅλο ἐν βαρύτεραν τὴν τύ-
χην τῆς ἡ Γερμανία θὰ ἀπο-
πλησθῆ ὀλοκληρωτικῶς. Αἱ βιο-
μηχανία τῆς ποὺ εἰμποροῦν να
παράγουν καὶ πολεμικὰ εἶδη
θὰ ἐκμηδενισθοῦν, ἢ θὰ τελοῦν
ὑπὸ συμμαχικῶν ἐλεγχον. Θὰ
καταβῆ εἰς εἶδος τὰς μεγα-
λυτέρας δυνατὰς καταστρώσεις.
Δέν θέλομεν να καταστρώσομεν
τὸν γερμανικὸν λαόν, ἀλλὰ τὸν
ναζιστῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσω-
μεν τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

Θὰ δημιουργήσομεν ἕνα διε-
θνή ὄργανισμὸν ἀσφαλείας, πο-
λὺ ἰσχυρότερον τῆς τῆος Κοινο-
νίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ ὅποιος θὰ
ἔχει τὴν δύναμιν να ἐπεμβαίνει
ἐγκαίρως καὶ ἐνόπλιως κατὰ τῶν
ταραξιῶν. Εἰς τὴν σύσκεψιν τοῦ
Ἀγ. Φραγκίσκου, ὅπου θὰ τε-
λοῦν αἱ βάσεις τοῦ ὄργανισμοῦ
θὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Ἀγ-
γλίαν ὁ κ. Ἡντεν καὶ ὁ ἀρχι-
γῶς τοῦ ἐργατικῶν κόμματος κ.
Ἄτλυ.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶπεν ὅτι ἐν-
θουσιωδὲς τὴν ἐπέβλεψε ἡ ὑποδο-
χὴ ποὺ τοὺς ἔκαμε ὁ ἑλλ. λαὸς ὅταν
διήλθον ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ
κ. Ἡντεν ἐπιστρέφοντες ἐκ
Κριμαίας. Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς
τὴν μακρὰν πολιτικὴν ζωὴν μου
ὄμιλησα πρὸς τόσον πολυπλη-
θῆς συγκέντρωσεως, ἐξάλλου
ἀπὸ ἐνθουσιασμῶν. Ἡ πολιτικὴ
τῆς κυβερνήσεώς μας διὰ τὴν
Ἑλλάδα ἐδικαίωθη. Ἀπὸ πα-
ρανόμων εἰς ἐν Ἑλλάδι κατα-
στάσεως ἐν Ἡν. Πολιτείας καὶ
ἀπὸ τινος ἐδῶ δέν κατενοήθη
ἡ πολιτικὴ μας.

Ἐσάσθημας τῆς Ἀθῆνας ἀπὸ
τρομερὰν τύχην καὶ ἐπιτύχαμεν
τὴν εἰρήνησαν ἀνευ ἐκδικήσεων.
Ἐπὶ τὴν βέρβαν ἀκόμη δυσκο-
λίας, ὁ ἐθνικὸς στρατὸς δέν εἶνε
ἀκόμη ἱκανὸς να ἐπιβάλλει τὴν
τάξιν. Πρέπει να ἰσοξυλισθῆ
ὁ προοπτολογισμὸς καὶ να παύ-
σουν αἱ διακυμάνσεις τῆς δρα-
μῆς. Οἱ Ἕλληνας κρατοῦν τὸ
μέλλον τῆς χώρας τῶν. Ἄς πε-
ρισσοῦσιν τὴν πολιτικὴν δρα-
σιμότητα τῶν καὶ ἄς ἐπιδο-
θοῦν εἰς πρακτικώτερας ἐπιδιώ-
ξεις.

Ἐπιδοκιμάζω τὴν ἀπόφασιν
τῆς ἐλλ. κυβερνήσεως ὅπως ἐποπ-
τεύσομεν τὰς μελλούσας ἐκλογὰς
ἀντιπροσώπων τῆς Ρωσίας, Ἀ-
μερικῆς καὶ Ἀγγλίας.

ΑΠΟ ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ 28.—Ἀπαντῶν εἰς
μερῶν, κατ' ἐπίσημον γῆμα, εἰς
προσφώνησιν τοῦ κυβερνητικοῦ
ἀντιπροσώπου Μακεδονίας κ.
Μόση, ὁ ἀντιβασίλειος Μακαρι-
ώτατος Δαμασκηνός, εἶπε μετα-
ξὺ ἄλλων

«Δέν χαρακτηρίζω τὸ κίνημα
Δεκεμβρίου διότι θὰ ἦμην ὑπο-
χρεωμέος να μεταχειρισθῶ λό-
γους πικρούς. Ὅτι, ἐγίνε, ἐ-
γίνε... Μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέ-
ρας ἡ Ἀγγλία θὰ προωθήσει τὰ
ἠρωτικὰ παιδιὰ τῆς πρὸς τὸ ἐ-
σωτερικὸν τῆς Μακεδονίας καὶ
τῆς Θράκης.»

Καλοῦνται ἡ παρὰ τὸ Πρωτο-
δικεῖο Μυτιλήνης κ.κ. δικηγῶν,
οἱ μὴ ὑποβαλλόντες ἐμπροθέσω
τῆς κατὰ τὸν Α. Ν. 1017 (1937),
ὡς ἐτροποποιήθη, δὴλῶσιν τῶν
διὰ τὸ ἐτος 1945, ὅπως ὑποβάλω-
σι ταύτην μέχρι τέλους Μαρτίου
1945, συνάπτοντες εἰς ταύτην βε-
βαίωσιν τοῦ Συλλόγου δτι οὐδὲν
ἐξ οἰασηδῆποτε αἰτίας ὀφείλουσιν
εἰς τὸν Συλλογον καὶ αἰτιολογούν-
τες τὴν μὴ ἐμπρόθεσον ὑποβο-
λὴν αὐτ